

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. Абонамента се плаща на Администратора на П. Дуневъ. — Единъ брой 15 ст.

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание даденото ми пълномощие и сключено условие съ жителката на г. Плевенъ, Х. Айше Садика Х. Юмеръ Бейова, обявявамъ на желающите, че продавамъ, бранището наричаемо „**Комударъ**“ въ околността на г. Плевенъ около 4—5 хиляди декара. Желающитѣ купувачи дружества или общини могатъ да се отнесатъ до менъ, подписаний, за споразумение.

14 Февр. 1898 г. **Ив. Ив. Доковъ**
(адвокатъ)

ОБЯВЛЕНИЕ

Продава се къщата принадлежаща на **Тодоръ Кръстевъ** въ гр. Плевенъ III кв. желающитѣ да я купятъ могатъ да се отнесатъ за споразумение въ адвокатската кантора на **Т. Табаковъ С-ие**. I—46—3

Градската акушерка **Юр. Шекеранова** си е прѣместила жилището въ дома на г. Никола Кръстевъ сръщу г. К. Михайловъ I—3

ПОКАНА

Поканваме всичкитѣ Г. г. учители и учителки отъ Плевенския учебенъ окръгъ да бѣждатъ тъй добри и най късно до 15 Май ни испратятъ подробно описание на селата, въ които учителствуватъ. Описанието да бѣде пълно въ етнографическо, географическо, историческо и статистическо отношение. При описание правитѣ и обичаитѣ да се спомене по възможность, въ кои още села ги има. Така сбрани, описанията ще се отпечататъ въ една отдѣлна книга, която ще се даде *премия* на абонатитѣ на вѣстника ни за тая година. На учителитѣ и учителкитѣ, които испратятъ описанията, ще бѣде спазено авторното право.

За въ бѣдѣще ще даваме гласность за всички, както прѣводни, тъй и оригинални литературни произведения, които се появяватъ на езика ни. Извѣстията, безплатно ще слѣдватъ въ 3 броя подъ рубриката „Нови книги и списания“. Умоляватъ се всички автори, прѣводачи и издатели, да испратятъ по 1-2 екземпляра отъ изданията, прѣводитѣ и съчиненията си.

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ 3 Мартъ (закъснело по косвенъ пътъ) Слухъ се носи, че руското посолство адресирадо на В. Порта. Нота чръзъ която иска исплащанieto недоимъка върху руско-турското военно обещание намалено на 750,000 лири турски и иска щото тѣзи пари да се взематъ отъ Гръцко-Турското военно обещание. Сжщо носи се слухъ, че едно отдѣление отъ Албанския гарнизонъ въ палата Илджъзъ се разбунтовало вчера и заради това палата вчера билъ заобиколенъ съ военни кордони. Спорѣдъ една друга версия двѣ отделиния войски сж се нападнали едно друго, вслѣдствие на което станало нужда да се взематъ военни мѣрки. Авторитѣ на тѣзи смущения бидоха уловени и тишината възстановена. За тези инциденти нѣма съвършено точни свѣдѣния.

Ханея с. д. Повиканото навадъ отъ Критъ отделение Германска войска тръгна двесъ въ бронепосепа Олденбургъ. Посрѣдъ симпатически манифестации отъ страна на чуждитѣ войски на мѣстнитѣ власти и на мюсюлманското население.

Атина с. д. Полицията е въ послѣдитѣ на членове на антидинастически клубъ. Нѣкой си Меласъ по занятие стораль и неговия синъ запасния капитанъ Марантисъ и адвоката Костопулесъ бидоха арестувани

като членове на казания клубъ. Не се знае още дали има нѣкакво съотношение между казания клубъ и поктшенieto на Мардицисъ.

гр. Плевенъ, 8 Мартъ 1898 год.

Чуди се човѣкъ, като гледа до какѣ достигна безсъвѣстността у редакторитѣ на опозиционната преса, и неволно се поражда у него въпроса: не е ли за окайване нашата преса, която е испаднала толкова ниско морално, щото и невиннитѣ случаи по нѣкога въздига въпроса на деня? Чудно ни се вижда наистина, че опозиционната преса си служи съ такива сръдства въ борбата, нъ като се има прѣдъ видъ и нейното съ нищо не оправдано стремление за власть, човѣкъ лѣсно си обяснява съ каква тенденциозна цѣль се дава ходъ на подобни слухове, които по нѣкога се въздигатъ до степенъ на неуспорими истини. Такъвъ е и въпроса съ болѣстта на Министра Президента, г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ. Ако у другитѣ държави хората, безъ разлика на партии, се отнасятъ съ състрадание въ такива случаи, като всѣкидневно се интересуватъ за течението на болѣстта и морално искаватъ своята радостъ за щастливия исходъ, у насъ е обратното, като че не живѣеме въ края на двадесетия вѣкъ и като че ли не знаеме, че човѣкъ е изложенъ на болѣсти. Да у насъ е противното: ний не съчувствуваме, ний не желаеме доброто на болния, щомъ той принадлежи на друга партия и за най голѣмо свое щастие считаме всѣко не благоприятно извѣстие за ходѣта на болѣстта. И като българи, които не можеме да криемъ своята радостъ, ний ъж искаваме даже и чръзъ печата. И какво е нашето злорадство? Съ какво може да се оправдае? Смѣшна е, наистина, нъ поглѣднато отъ хуманна точка зрение това поведение на опозиционната преса е за осжждане. Вѣстникъ „Отзивъ“ въ нѣколко броя оповѣсти за болѣстта на г-на Президента Министра, Д-ръ К. Стоиловъ, и всѣки брой си допусна по нѣкои и други коментарий, а на послѣдъкъ каза утвърдително даже, че, какъвто исходъ и да има болѣстта на Г-на Д-ръ К. Стоилова, той не можелъ да бѣде вече *държавенъ мжжъ*. И какво злорадство, какво вѣстникарство нахайство. Ами „Свобода“ „Народни права“? Извѣстно е тѣхното настроение, та нѣма защо и да го спомѣнуваме за това, то е да не мислятъ нѣкои, че ний говоримъ безъ факти. Това не е за пръвъ пътъ. Това се повтаря всѣкидневно. А съ каква цѣль се върши всичко това, всѣкому е извѣстно. Цѣлта е извѣстна. Се за доброто на България, ще кажѣтъ нѣкои, а ний ще прибавимъ — *да, нъ прѣди всичко министерскитѣ кресла, личния интересъ, личното честолюбие*. Тука се крие всичкото злорадство и тържество на опозицията, че каквато и да е болѣстта на Г-нъ Д-ръ К. Стоилова, той не можелъ да бѣде вече държавенъ мжжъ. И кой слѣдъ това ще се съмнява, че опозицията не милѣла за народа, че не се грижела за народното добро. Мислимъ, че и най неврѣнитѣ Томовци ще се съгласятъ, че отъ *свирчовиститѣ и сопаджиститѣ* нѣма по голѣми доброжелатели на народа, защото само тѣ сж патентовани доброжелатели и никой другъ. Нъ тази радостъ почна да се помрачава. Послѣдитѣ достовѣрни свѣдѣния за болѣстта на г-на Президента сж едни отъ най обезпокоителнитѣ за опозицията, нъ най радостнитѣ за приятелитѣ му, които се радватъ за оздравѣването му, защото съ това се туря прѣграда на тѣхнитѣ блънвания по скоро да дойдатъ на власть и облагодѣтел-

ствуватъ себѣ си, пардонъ, народа, както всѣкага така и сега дѣйствителността ще изболечи най оязателно и всѣки ще се погнуси отъ тѣхното безсрамие, да се подиграватъ съ болѣстта на единъ заслужилъ на отечеството си държавенъ мжжъ, като Г-на Д-ръ К. Стоилова. И самитѣ тѣ ще се засрамятъ отъ клюкитѣ си, нъ късно, слѣдъ като заслужатъ заслуженото си изблечение, защото лжжата си е лжжа и кога да е истината испъква на лице, макаръ и късничко.

Нека опозицията и опозиционната преса се упомнятъ и дойдатъ въ себѣ си, защото българи народъ не е забравилъ още режима на търпеливостъ въ врѣме освободителната война, по послѣ прѣстолосъздателъ, пѣкъ и епохата на торбощѣяието и то не е забравено, та народа никога не ще пожелае възвръщанieto на подобни режими, въ които шпионството се считаше за гражданска доблестъ, а заграбване обществени имоти — за геройство. Жертвитѣ отъ този режимъ толкова много, измисленитѣ комплоти толкова чести, щото народа е врѣме за дълги години да си отпочине и забрави миналото, въ което всички липа, които не съчувствуваха на убийственната за народа правителствена политика-едни бидоха застрѣляни, други изгнани въ тѣмнитѣ, трети съ испомазани и испотрошени членове едва, едва се движатъ, некадърни да искарватъ прѣхраната си, а четвърти изгонени изъ отечеството.

МѢСТНИ НОВИНИ

На 1 того, въ недѣля, въ църквата св. „Николай“ се отслужи панахида, за о бозѣ почившия Императоръ Александъръ II — нашия освободител. На панахидата присѣствуваха почти всички Г. г. чиновници, учители и офицери. Едно нѣщо, което най много се хвърляше въ очи, бѣ това, че нѣкои отъ Г. г. офицеритѣ бѣха приврзани съ черно, а други не. Дали съ това се искаше да се демонстрира и да се изваде русофобствуванието на нѣкои отъ господата, не знаемъ и не допущаме, толко съ по вече, че нѣкои отъ противницитѣ ни днешното течение и поклонници на ехсъ — патриота, въ врѣме на освободителната война чиновникъ въ еврейското интенданство, престолосъздателъ и първъ българинъ (!) Стамболовъ, бѣха приврзани съ черно. И дѣйствително за учудвание, когато за парадъ, за вечеринка, за гости и прочие се означава формата, защо сега да не е указано, какъ да се явятъ офицеритѣ на панахидата, а не да показватъ съ това, че, може би, дисциплината се е побутнала, или пѣкъ, че зоркото началство е пропустнало. Вѣрваме, че за напредъ ще бѣждатъ избѣгвани подобни опущения, ако тѣ сж отъ страна на началството, и че не ще се допускатъ подобни произволи и своеобразности, ако тѣ сж отъ страна на подчиненитѣ.

Извѣстено е вече на Г. г. основнитѣ новоназначени и врѣмenni учители изъ окръга, за измѣненията въ правилника за държавнитѣ испити. Спорѣдъ новия правилникъ, държавнитѣ испити за учителска правоспособность ще се произвеждатъ въ всѣкой административенъ окръгъ. Програмата е измѣнена и въ всѣко отношение новия правилникъ прави испититѣ много по легки.

Училищна градина. По исканieto на прѣдс. на окръжната коммисия и директора на мѣстното класно училище, градския свѣтъ е отпустналъ 25 декара земя на край града отъ, дѣсна страна, къмъ ловченското шосе, за ученическа градина на мѣстното V-то класно училище.

Мѣстната полиция е хванала диритѣ на една конокрадна и за други предмети шайка, главатарѣ на която билъ известния Иванъ Алексѡвъ и други жители отъ с. Биволаре. Всички крадци се въ ржцѣтѣ на сѣдебнитѣ власти. Има намѣрени скрити подъ земята цѣли каруци, сѣдѣжи, сода и др. нѣща крадени отъ градѣтѣ и другадѣ. Развитието на процеса ще узнаеме и ще съобщиме.

Г. Великовъ тая недѣля бѣше по обиколка изъ окръгѣтѣ.

Г. Шаранковъ учил. Инспекторѣ, е вече преѣмстенъ въ Шуменъ. Сърадваме Шуменци съ новия инспекторѣ. Отъ тукъ излиза битѣ, та не знаеме тамъ.

Хъръ мъръ, има между нашѣ 4—5 Радослависти. Попредседателя Кръстановъ си далъ оставката съ цѣль да паднатъ отъ настоятелството К. Ватовъ — дюнмето и А. Пековъ, когато на опаки, тѣ него ритнали и той останалъ на сухо. Сега така комплектираното бюро съ Т. Щирковъ и И. Топаловъ и consortium ще трѣгне по медъ и масло. Пуста сопа неокастрена. —

Хубавото врѣме, което имаме нѣколко дни наредъ даде възможност на мнозина винари да отравятъ вече лозята си.

Отъ едно приятелско писмо, получено отъ нашъ приятелъ, узнаваме, че жителитѣ на село Староселце Плѣв. околия, като се научили за смъртта на Д. В. Македонски, познатъ български, учителъ и писателъ, направили панахида, на която сж присѣствували всички селяни съ семействата си. Постѣпката на Староселчени заслужа повече отъ похвала. защото съ това се доказва, че заслугитѣ на единъ труженикъ за общото благо на народа ни се цѣнятъ не само отъ гражданитѣ, но и отъ селени, които се имали случай да узнаятъ добритѣ дѣла на хайдушки убития Д. В. Македонски. Отъ наша страна благодариме за изказанитѣ чувства на Староселчени, особено св. Петко Димитровъ, който е взелъ инициативата за панахидата.

Държавния адвокатъ Г. Славчовъ, се намиращъ отъ нѣколко дни въ Плѣвенъ, гдѣто се занимавалъ въ дѣлото на Славовчени — съ Генджовото бранище, които биле продали Е. Славовски и Т. Табаковъ на Славовчени, като общинско, ако и да е изрично казано въ закона, че общинскитѣ гори и мѣри не подлежатъ на отчуждаване. Резултата ще го съобщимъ о врѣме.

Ние сме въ положение да явиме на нашѣтѣ приятели, че злорадствата на нещастната оппозиция, че Г. Д-ръ Стойловъ, билъ болѣвъ, страдалъ отъ незнаеме какви параличи, сж голи лъжи и измислици пуцани отъ бездѣлницѣтѣ и кандидати за тупание чувела разнитѣ *народно правди*, защиты и отзивы, Г. Стойловъ е здравъ както е билъ всекога. Само едни крайно деморализирани катили ала Свирчо, могатъ да гошаватъ своитѣ съмисленници съ небивалици, само тѣ могатъ да се радватъ на нещастията, които могатъ да се случатъ съ едно Божо създание. На друго мѣсто въ друга държава, ако бѣше истина, всекой щеше да искаже съжаление, а у насъ!? Боже мой, ако човѣкъ падне и си счупи главата ще възнасятъ радостни молитви. Това показва, че у насъ има още първобитни звѣроподобни хора и тѣ за нещастие на България се числятъ въ оппозицията. O tempora o mores!!

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Производство на противодифтиреченъ серумъ въ София. — Тѣзи дни гражданската санитарна дирекция съ една окръжна телеграма е известила управителитѣ — лѣкари на I. класнитѣ болници за свѣденіе на окръжнитѣ и околийскитѣ лѣкари, че за напредъ серумъ, който се употребява за пижекция противъ Дифтирита, нѣма да поржчватъ отъ странство, както до сега, но отъ София, който ще искатъ чрѣзъ дирекцията. Този серумъ се приготвяла вече въ Софийския Бактериологически Институтъ. Въ сѣщия този институтъ, както е известно, е отворенъ вече и клонъ по бѣсѣтъ, дѣто се лѣкуватъ болни, ухапани отъ бѣсно куче.

Появяването на български противодифтет. серумъ трѣбва да се отбѣлжи като единъ значителенъ прогресъ по санитарното дѣло у насъ. Отъ каква голѣма важностъ е за страната ни, щото въ сѣдата ни да се произвежда серумъ, може да оцѣни само онзи, който е ималъ случай да поржчва серумъ отъ странство и да чака 2-3 седмици, догдѣто пристигне. То е цѣла мъжа и ис-

питание за единъ лѣкаръ, който има дифтиритически болни въ болницата си, или въ своя районъ, да поржча серумъ и да брой съ нетърпение дни-тѣ и часоветѣ, до като приснигнатъ спасоноснитѣ стѣкленица, отъ които зависи живота на много невинни дѣца.

Тая мъчнотия ще бѣде вече свършено отстранена и цѣла България за напредъ ще може на бързо да се снабдява съ серумъ, и то въ достатъчно количество. Въ едно съ това можемъ смѣло да се надѣваме, и даже ще бѣде желателно, щото лѣчението на дифтирита съ серумъ да намѣри по широко употребление.

Като посрѣщаме съ радостъ тая повинна, ний поздравяваме Санитарната Дирекция за благородната ѣ идея, а на Бактериологическия Институтъ въ София желяемъ напредъкъ и пълненъ успѣхъ въ неговото трудно прѣдприятие.

Както се научаваме Министерството на Н-то Просвѣщение, съ окръжно отъ минжлия мѣсецъ, настоятелно иска щото училищ. настоятелства и окр. п. комисии, незабавно да опредѣлятъ мѣста за ученически градини, които да почнатъ да се разработватъ спорѣдъ изработения отъ Т. Йончовъ образецъ — планъ на ученически градини. Ний не можемъ освѣнъ да ржкоплѣщемъ на тая високопохвална, въ всеко отношение постѣпка на Министерството, която има голѣмо значение въ дѣлото на възпитанието на учащата се младежъ и въ обогатяването ѣ съ практически познания, толкова необходими за живота.

Получихме една дописка отъ Луковитъ противъ старшия кантонеръ, който, както ни съобщава приятеля, прѣкарвалъ врѣмето си на работа цѣль денъ въ кафене „Зл. Панига“, като ставалъ по този начинъ причина, че и другитѣ кантонери гледатъ прѣвъ прѣсти на работата си. Не даваме гласностъ на самата дописка, защото вѣрваме, че Г-нъ окр. индженеръ ще се заинтересува и ще разузнае истината. Дописката обрѣща вниманието, на когото се слѣдва, че е врѣме да се постеле съ дребенъ камѣкъ и пѣськъ шосето между Телишъ и памятницѣтѣ, кждѣто по протяжение на 3 1/2 километра имало вече приготвенъ начупенъ камѣкъ и пѣськъ и пхтя билъ стѣсененъ толкова, че двѣ кола не можели да се разминатъ. Нуждний материялъ за постиланіето на това шосе е билъ готовъ отъ двѣ години и нѣмало кой да се заинтересува за растиланіето му. Желателно би било да се поправи това шосе, ако работата стои така.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Въ Россия, Финансовия Министръ по височайши указъ е асигновалъ една сума отъ 90000000 рубли, която ще се употреби за повдиганіе и усиление на корабостроителното дѣло въ Россия, мимо ония сумми, които сж асигновани за сѣщото нѣщо за периода отъ 1898 г. до 1904 год.

Далечний Истокъ. Работитѣ въ Китайскитѣ води и пристанища отъ денъ на денъ се сплитатъ и взематъ такова остро направление, щото не е прибрзано, ако се разчита на кървава расправа, за смѣтка на Китайската територия, надъ която се потулва стрѣмленіето за прѣимущество на заинтересованитѣ Европейски сили. Въ Лондонъ и Берлинъ русскитѣ искания сж възбудили голѣмо вълнение. За сега приблизително работата по заеманіе Китайскитѣ пристанища стои така: Россия иска Китай да ѣ отетѣпи върховнитѣ права надъ Портъ-Артуръ и Талиенванъ; на Россия да се прѣдостави правото да прѣкара желѣзентъ пхтъ въ Куангмингъ-Су и прѣвъ Мунденъ за Портъ-Артуръ.

Нѣкои отъ агенствата и вѣстницѣтѣ, въ това число и Berliner Tageblatt прѣдаватъ за свършено, че Россия зема Портъ-Артуръ и Талиенванъ подъ ареида за 99 години „Times“ прѣдполага, че Россия ще добие отетѣпване отъ страна на Китай, да вкара свои войски въ Лео-Тонгский полуостровъ, подъ прѣдлогъ ограждане постройката на желѣзницата. Япония е протестираа противъ Русскитѣ искания.

Въ Корейския кабинетъ, вслѣдствие отетѣпката отъ министра на външнитѣ работи, на Россия Оленния островъ, имало раздоръ. Корейското правителство иска, щото министра на външнитѣ работи да бѣде даденъ подъ сѣдъ.

Русскитѣ вѣстници твърдѣ лѣскаво се отнасятъ по случай празникѣтѣ 14 Февр. рождения денъ на Н. Ц. Височество, който се празнувалъ въ Петербургъ, сѣщо така и 19 Февруарий, на

които тържества е ималъ официаленъ приемъ нашия Агентъ Г. Станчовъ.

Френския Ученъ Г. Дибуа е изнамѣрилъ бактерия, съ която се убива филосерата. Сѣщото правителство дало едно възнаграждение отъ 300 хиляди лева на Г. Дебуа. Ще бѣде едно щастие за нашето отечество, ако бѣде съобщената новина вѣрна.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

Споредъ „Нар Листъ“ града Видинъ билъ въ нова опасностъ, преидване на водата, която достигнала до два метра. Мислиме, че не ще бѣде злѣ, да се прѣдвари злото, за да не послѣд-ва нещастия Видинъ. минало годишната си участъ.

„Народни Права“ въ послѣния си брой печати едно писмо отъ нѣкой си Пол. Караджовъ, къмъ Варнен. окр. управителъ, въ което на нѣколко мѣста иронически се спомѣнува за нѣкакво *природно явление* разевирипело *пр. явл.* и пр. Види се и този г-нъ да сж е налалъ съ Стамболовщина, та е почналъ да се подигрива съ началството си. Г. Военния Министръ, мислиме, че не ще направи злѣ, ако обърнеше внимание и на този родъ Шипченски природни явления, каквито сж се явили отъ Варна.

Криво рѣшение, което трѣбва да се поправи

Писме: Младеновъ.

Както е известно помѣщеніето на сегашното V-токлассно и Винарското училище въ гр. Плѣвенъ, е едно и сѣщо здание, съградено отъ Плѣвенци. Едно врѣме винарското училище е било окръжно, което на послѣдъкъ се взема за Държавно, а сегашното V-токлассно училище останж окръжно. И, тѣй сега имаме въ едно и сѣщо здание ученици отъ двѣ категории. Ученицитѣ отъ винарското училище възлизатъ на 130, а ученицитѣ въ петокласното училище — на повече отъ 700. По нѣмание достатъчно мѣсто петъ класса отъ классното училище се помѣщаватъ въ други двѣ здания, които сж отдалечени отъ централното (Винарското).

Общинатъ е продала зданието (1 1/2) на Министерството на Земледѣлието и Търговията за около 70 х. лева, и сега, непрѣменно, трѣбва да построи ново помѣщение за классното училище.

По тоя дребенъ, а въ сѣщностъ важенъ въпросъ за съгражданитѣ ни въ гр. Плѣвенъ по много съображения, ще искажемъ едно „глупаво“ мнѣние, което въ сѣщностъ, може би, да бѣде по-разумно отъ много „ни врѣли ни кипели“, които се пускатъ въ

Прѣди всичко ния ще констатираме факта, че сегашното Градско Управление едва се намира въ положение да удовлетворява най-необходимитѣ си нужди, а камоли да се простира пона-дълго да построява огромни здания — безцѣлни, каквито сж правени въ бившия режимъ (да ги имаме за украшение, ако и да оголимъ хората).

Трѣбва да се построи още това лѣто едно училищно и повече здания, ама какви и защо? Ето въпроса на които Г. г. градскитѣ съвѣтници, на и самитѣ граждани трѣбва да обърнатъ внимание.

Сегашното помѣщение за класснитѣ и винарскитѣ ученици, както е поставено сега, прѣчи както на единитѣ тѣй и на другитѣ по много цѣнически съображения. За доброто на ученицитѣ отъ двѣтѣ категории: едни отъ тѣхъ трѣбва да устѣпѣтъ. Кои? — Винарскитѣ или по-право Почитаемото Минист. на Земледѣлието. Защо? — Ето по какви мотиви: 1) Сегашното помѣщение е правено по единъ планъ, който едвали е въ състояние да уновлѣтвори исканията за едно классно училищно помѣщение, а камоли да отговарѣ на условията, които се изискватъ по постройката на Винаро-Земледѣлческо училище.

2) Ученицитѣ въ Винаро-Земледѣлческо училище сж три курса съ 130 ученика и по-малко; за тѣхъ при винарската изба, при най-голѣмото праздно мѣсто може да се съгради едно училищно здание, ама, съ всичкитѣ удобства, което ще коства най-много 50 х. лева. При това е за забѣлѣзване отъ страна на Министерството на земледѣлието, че тѣй построено едно здание съ 50 х. л. ще прѣдставлява всичкитѣ изискуеми се удобства, а при това ще бѣде и на мѣсто, което е опрѣдѣлено за него; гдѣто всичката теоритическа и практическа работа ще се върши безъ загуба на врѣме, а не както е сега и пр.

Сегашно продадено училищно помѣщение да остане за V-токлассното училище. Въ него освѣнъ, че ще се поберѣтъ всичкитѣ ученици, сега нѣ-

кой класове първенци, нъ ще има мѣсто и за най-необходимитѣ кабинети. И друго, учителитѣ вмѣсто да губятъ по 10—20 минути да отиватъ отъ едно помѣщение до друго, то тѣ ще го употребятъ въ полезна работа за ученицитѣ. При това мѣстото отговаря и за една скромна учебна градина, като на едно V-то класно училище. Педагогическото прѣимущество за прѣдлагаемата комбинация е доста голѣма и други пътѣ ще поговоримъ повторно.

Икономически прѣимущества:

Комиссията е харизила (подарила) на Министерството своята частъ за левеве . . . 70 х.
Общината продала на М-ството за . . . 70 „
Всичко л. 140 х.

Да построи общината на проектираното мѣсто ново сѣщо помѣщение трѣбва да изхарчи най-малко 200 х. л.
За отчуждение мѣста и къщи . . . 40 „ „
За разни планове и др. 10 „ „
Всичко 250 х. л.
Министерството ще и плати . . . 70 „ „

Общината трѣбва да намѣри още 180 х. л., които ще се стоварятъ на Плѣвненски гърбъ. Ето защо трѣбва да се прѣдпочете построяването на едно Винарско училище, а не и V-то класно.

А, съ останалитѣ 180 х. л. общината, ако ги има на лице или иска да склучи нѣкои заемки; то тя нека ги употребѣи за най-необходимитѣ нужди. Най-невиннитѣ дѣнци, най-крѣхкитѣ — въ основното училище, които днесъ за днесъ повечето отъ тѣхъ се свиратъ по курницитѣ: то тѣ (общинскитѣ съвѣтници) да се съгласятъ и построятъ най-малко още три основни училища, по 35 х. лв., съ това ще се улеснятъ дѣцата на всички Плѣвненци. Съ останалата сума 120 х. лв. нека се ремонтиратъ всички училищни здания; да се заградятъ; да се набави най-добрата училищна покѣпина, а не да си служатъ съ чиноветѣ и таблитѣ, на които сѣ сѣдели бащеве и; за всичкитѣ училища тука да закупятъ всички пособия, а не да нѣма и най-проститѣ химикалии и апарати.

Има още много работи да се пишатъ, нъ ще ги оставимъ за втори пътѣ.

За сега като изказваме горното мнѣние, ния расчитаме на благоразумието на Почитаемото Министерство на Зеаледѣлието и Търговията, сѣщо — на благоразумието на г. г. градскитѣ съвѣтници и вѣрваме, че ще обърнатъ внимание на подигнатия въпросъ и въ едно най-скоро врѣме ще се очаква благоприятния резултатъ.

Желателно е да се изкажатъ и повече мнѣния по тоя въпросъ, та подирѣ да не става нужда да се експлоатира, както съ въпроса за гарата.

По Просвѣщението.

Пише: Младеновъ.

Избраната, въ послѣдното Обикновенно Народно Собрание „парламентарна комиссия“, по между многото въпроси е подигнала единъ доста важенъ и сериозенъ въпросъ; разрѣшението на който трѣбва да заинтересува, не само нашия печатъ, нъ и всички, които прямо или косвенно боравятъ въ поприщото на Народното ни Просвѣщение. Тоя важенъ въпросъ е: *Въпроса за повърщанието учителитѣ въ рѣцѣте на общинаритѣ.*

Първо, тоя въпросъ се подига въ офизиозния органъ в. „Миръ“, и напослѣдъкъ срѣщаме въ брой 82-ий, отъ 14-ий Февруарий т. г., цѣла уводна статия, която е потвѣтена въ в. „Знаме“, по разрѣшението на подигнатия въпросъ.

Въпроса за народното ни образование изобщо, и частно — за повърщанието на учителитѣ въ рѣцѣтѣ на общинаритѣ — е въпросъ твърдѣ деликатенъ. Неговото разрѣшение не може да се извърши само съ единъ замахъ на перото; нъ е потребно едно по-разумно обмисляване, по-обширно третиране върху резултатитѣ, добити отъ опититѣ, направени по прѣди и сега. По тоя дневенъ въпросъ ние обърщаме най-много вниманието на ония наши учители, които сѣ имали щастieto да прѣкаратъ и вкусятъ отъ плодоветѣ на учителския животъ по-дълго врѣме и сѣ прѣкарвали до сега нѣколко фазиса.

Подигнатия въпросъ е твърдѣ обѣмистъ. Въпроса е: да ли само основнитѣ учители да се повърнатъ въ рѣцѣтѣ на общинаритѣ — народа, или всичкитѣ народни и държавни трикласни, IV-ри класни. . . . , срѣдни и специални училища? Второ, при какви условия е възможно подобно

нѣщо? И трето, какъ трѣбва да се разбира понятието, народенъ учителъ?

Прѣди да отговоримъ на зададенитѣ се въпроси, ния ще направимъ единъ кратъкъ, бѣгалъ погледъ върху минжлото устройство на нашитѣ училища и тогава ще си искажемъ мнѣнието.

Още отъ началото на нашето духовно и политическо възраждане, тогава, когато за първъ пътѣ, слѣдъ дългия летаргически сънъ, се яви зарята, която узари летаргическото ни жилище и се захванѣ борбата за самостоятелно съществуване; още тогава, като отъ невидено испъкна учителя на сцената за да почне своята роль, която съ столетия се бѣ изгубила: тогава учителя — даскала се яви отъ срѣдата на самия народъ. Това, което мечташе учителя — това го мечташе и самия интелегентенъ българинъ и обратно. Народа ни тогава едно мечташе, въ едно вѣрваме, едно искаше: „духовна и политическа свобода“. Ръководителитѣ на тая мечта, а днесъ фактъ свѣршенъ, бѣхъ учителитѣ — народа ги обожаваше. Всичкитѣ учители бѣхъ дѣйствително „народни“ — на дѣло. Учителитѣ бѣ тогава Ангелъ Хранителъ на самитѣ тия, отъ които бѣ изникналъ. Всѣко добро и лошо отъ всички взаимно се сподѣляше. Учителя въ него врѣме бѣ гарантиранъ, колкото самитѣ тия, които го заобикаляхъ. Всичкитѣ спомѣнати работи, изобщо и многобройнитѣ други подробности изъ живота на учителя прѣди освобождението ни; тѣ отлѣтѣхъ заедно съ мрачната тогавашна епоха.

Освободихме се. Или по-право освободихъ ни. Заживѣхъ повѣ политически животъ. Захванѣхъ самички да нареждаме работитѣ си — всичко отиваме по медъ и масло. Учителя пакъ си останѣ народенъ и това трая до 92 година. Даже и самитѣ инспектори, по едно врѣме, бѣхъ народни. (Исключение правѣхъ само нѣкои учители, които се назначавахъ въ ту-ко що появили се „Държавни училища“.

Отъ освобождението ни до 92-ра година, ния нѣма да описваме какъвъ прогресъ показавъ нашитѣ народни училища; какъ се третираше прѣзъ него врѣме народния учителъ; понеже това ще ни състави една отдѣлна тема, по която ще се повърнемъ по-обширно; а за сега само ще спомѣнемъ мимоходомъ, че прѣзъ него врѣме народния учителъ, особено основния, много злѣ се третираше. Той бѣше убитъ и материално и морално. Учителя тогава бѣше играчка въ рѣцѣтѣ, не само на силни, нъ и на послѣдния глашатай. За успѣха, за напредъкъ нито дума не трѣбва да става. По-свѣстенитѣ учители бѣхъ пропищели и трѣбваше да дойде единъ Живковъ, кой, по прѣдлогъ за доброто на Просвѣщението и учителитѣ, да сваля задущителнитѣ торби отъ главитѣ на учителитѣ и да имъ прикачи желѣзнитѣ юзди за да може по лесно да ги направлява. Учителитѣ станяхъ, чиста работа, чиновници. (92 и 93-тя година сѣ иллюстрацията).

Отъ освобождението до сега се изминяхъ тъкмо 20 години. Отъ тогава до сега градоветѣ и селата се прошарахъ съ купъ млади, съзнателни и интелигентни сили, които съ енергия работятъ, и те-първа има да излизатъ по-прѣсни сили.

При такива обстоятелства, при такъвъ контингентъ отъ млади сили, които съ моралното си влияние могатъ да направятъ училището средоточие, около което да се згрупираатъ гражданитѣ и да възобновятъ взаимното си приятелство, което одавна бѣше имъ се отнело; тогава и ния ще се явимъ защитници на принципа: *Учителитѣ да бждѣтъ народни.*

(Слѣдва).

Парламентарната комиссия.

Още миналата година, ние имавъ случая, да поговоримъ въ нашия вѣстникъ по териториалното разпрѣдѣление, което се предполага да стане въ бждѣще, като земахъ прѣдъ видъ исказаното мнѣние отъ нашия Генераленъ щабъ, както бѣ изложено въ нѣкой отъ Софийскитѣ вѣстници. Ние и преди това, вѣрваме да си спомнуватъ читателитѣ ни, си давахъ мнѣнието, че въ интереса на страната, въ интереса на съкровището, у насъ трѣбва да се направи една ревизия на този законъ за териториалното разпрѣдѣление на окръжия и околий Княжеството; защото, както днесъ е раздѣлена България на такива, право да си кажемъ, не само че е несправедливо, но повече отъ безбожно. Въ Южна България, имаме окръжия по съ нѣколко околии, всѣко отъ тѣзи окръжия брой по стотини хиляди жители население, а въ Сѣверна България, отъ освобождение-

то и до днесъ има окръжия по малко отъ сто хиляди населения, и едно отъ друго, отъ центровитѣ на окръжието по 30—35 километра!!

За да не бждеме голословни ще наведеме повторно доказателството на тѣзи наши твърдѣния, които ако и очевидни, се сѣ защищаватъ още отъ мнозина наши събратия вѣзтници — просто отъ личенъ интересъ. Прѣдставете си Плѣвненския окръгъ, който до 1884 г. е билъ съ петъ околий при еднакъвъ, даже сравнително по малкъ бюджетъ, днесъ е останалъ само съ двѣ околий и не повече отъ 90 хиляди население! На 33 километра разстояние отъ Плѣвненъ, виждате другъ окръгъ Ловечъ съ три околий, съ население сто хиляди. На 35 километра срѣщате трети окръгъ Севлиево, сѣщо на 40 километра Търново, вече окръгъ, какъвто и трѣбва да е, съ население 300 хиляди. Свищовъ съ двѣ околий. Ломъ сѣщо! И защо всичко тѣй? Не е ли едно излишно обрѣмнение население — съкровището, когато съ намаление на окръжията, ние може да спечелимъ нѣколко милиона само отъ персоналътъ, отъ които се съставени окръжията, безъ които много по лесно биха се изпълнявали всичкитѣ функции. Каква полза може да имаме ние отъ такива малки окръжия, ако не да се настѣнятъ нѣколко службашки и се издържатъ постоянни комиссии, отъ които абсолютно, кязваме абсолютно, нѣма никаква полза. Кажете за Бога, колко бихме спечелили ние, ако по голѣмата частъ отъ тѣзи окръжия биха се закрили, не щемъ ли да имаме нѣколко милиона спестени? А сега какво виждаме, нѣма окръжие — постоянна комиссия което да не дължи на банката по нѣколко стотини хиляди лева, съ които сѣ направени разкошни казарми или нѣкой излишни изби, чифлици, а училища? — това на страна. Всичко сме гледали презъ прѣсти. Всѣкой влиятеленъ народенъ представител, намѣсто да се погриже за икономисване за окръжието, макаръ и за намаление или унищожение било околия или окръжие, грижилъ сѣ е по скоро за други работи, които не му се влизали въ обязанността.

И колко щеше да бждѣ добръ, ако парламентарната комиссия, която днесъ засѣдава въ София и която има толкова много работа би поглѣднала на този въпросъ по сериозно, дадеше едно мнѣние на което всѣкой съвѣстенъ българинъ ще да ржкоплеще. Че ще има да викнатъ и Ловченци Свищовци и Севлиевици, на най-сѣтне и Плѣвненци, ако биха намѣрили за нужно закриванieto и на него, това не трѣбова да плаши никого, защото не трѣбова да глѣдаме личнитѣ интереси на нѣколко само единици, прѣдъ общото благо, а да се ръководиме отъ началото на нуждната икономия и намаление на ония чиновнически наливъ, който, за жалостъ, отъ година на година расте. Свищовъ е единъ малкъ окръгъ, който може да си остане прѣкрасна околия, както е днесъ Никополъ. Какво щеше да бѣрка на търговията, ако се закрие това окръжие? Нѣма ще подбие кредита на свищовскитѣ ангрессисти? Не, напротивъ щеше да се избѣгнатъ онѣзи излишни борби за разни изборни учреждения, съ които сѣдилищата у насъ съ години се занимаватъ.

Ние не сме толкова вискателни, както Свищовци. „Д. Извѣстия“, още отъ сега е дигналъ врява, отъ сега е заминала депутация, за какво друго, ако не да се похарчатъ по нѣколко хиляди лева за смѣтка на окръжието? Ето още една излишна работа, излишенъ расходъ, както твърдѣ лѣсно можеше да се затрие, ако не бѣше окръжие. Какво ще помогне оная депутация, която е отишла въ София, ако не да покости на добрия редъ. Министерството, парламентарната комиссия не трѣбова да се влияе било отъ тоя и она прѣдставителъ, а да има прѣдъ видъ общото благо. Такива депутации, трѣбва още при началото имъ да се подкосятъ, за да не мислятъ другъ пътѣ да идватъ. Тая парламентарна комиссия нека да земе прѣдъ видъ, че у насъ постояннитѣ комиссии не сѣ друго нищо освѣтъ дембелхана, въ които се излежаватъ непотрѣбнитѣ за обществото тузове и гдѣто нищо се не върше.

Колко бѣхъме се зараждали, кога се научихме, че и тѣхъ ще подрѣжатъ и тѣхъ ще привържатъ къмъ префектитѣ, които въ дѣйствителностъ даватъ тонъ и направления на всички работи. Какви сѣ тѣзи надпрѣварвания? Видициани — утишле въ София, искатъ да не минува желѣзница прѣзъ Ломъ, нещели да минува и прѣзъ Плѣвненъ, а тамъ по бѣлкана, защото и защото. . . Иди не дѣй казва, че това сѣждение, което нѣкои наши събратия вродѣ *Нар. листъ* и

Дун. Изв. искатъ да прокаратъ е сжжение колкото глупава толкова и безмислено, защото толкова мѣние, е единъ личенъ възгледъ на нѣколко спекуланти а не е общото желание на отечеството. Прочие, като искаваме още единъжъ мѣнието си, че окръжията трѣбова да се намалѣтъ, на макаръ и Плѣвенъ да остане околя, ние съвѣтваме парламентарната комиссия, че тя трѣбова да върши работата си безъ да глѣда на тогава или оногава. И тогава, нека бѣдѣтъ увѣрени членовѣтъ ѝ, че всички ще да ржкоплескатъ.

КНИЖНИНА

Майнъ-Ридовитѣ романи. Обрѣщае вниманието на читающия у насъ свѣтъ, а особено на родителитѣ и учителитѣ, върху романитѣ на всеизвѣстния популяренъ природо-бито-писателъ Майнъ-Ридъ които се издаватъ отъ Ефр. П. Христовъ въ Търново. Тѣ не трѣбва да отскотствуватъ отъ къщи, отъ училище, гдѣто на дѣтето, ученика, се не желае нищо освѣтъ доброто, развитието и обогатяването му съ знания.

ЕВА. — Драма въ 5 дѣйствиа, отъ Рихардъ Фоссъ. Прѣводъ отъ Нѣмски. (кой ъ прѣвелъ, неизвѣстно). Издава Плѣвенското Гимнастическо Дружество „Юнакъ“. — Плѣвенъ 1898 г. — Цѣна 80 ст.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Дѣйствието става въ наше време въ замѣка на Дюренъ, въ единъ малкъ дворецъ и въ една столица.

Дѣйствие I. — Сѣзната прѣдставлява единъ малкъ, мебелиранъ и разукрасенъ богато, салонъ въ домъта на Графъ Дюренъ. Гости. Събранитѣ говорѣтъ, прихвѣсно съ него за „Вестфалското Дружество“ и за неговия 13% дивидентъ. Отиватъ всичкитѣ да закусятъ. Графовата дъщеря Ева, вѣвжда, потулно отъ всички, годеника си Елимара. Шегуватъ се, любоватъ се, кжикътъ се въ вѣрностъ и веднага обяснение отъ страна на Елимара. Глождень, макаръ и да отрича, отъ ревности, той пита Ева: ще играе ли Г-й танцъ съ него. Тя му отговаря, че е ангажирана отъ душата на „Вестф. Дружество“ Хартвига; слѣдъ, като тя казва, на питанието „защо не е отказала?“ на Хартвига — „защото азъ не лѣжа“, Елимаръ ѝ казва, че той отскотна мѣстото си на каменовъгленния търговецъ и излиза. Доказва Хартвигъ и слѣдъ като прѣкарва единъ, съ страхъ на заискване на любовта си, разговоръ, отдалечава се, съ цѣлъ да държи рѣчъ на Графа. Явява се Графа. Той обяснява на дъщеря си, че работитѣ на дружеството не стоѣтъ добръ, пита да ли се донасяли телеграма отъ сждъ, свѣтникъ. Доказватъ гоститѣ. Хартвигъ почва рѣчъта, която прѣкъсва, като забѣлѣва, че на Ева не е добръ. Елимаръ сжщо тука. Донаситѣ телеграммата. Обяснява се, че дружеството фалирало. Гоститѣ се отдалечаватъ, Оставатъ Графа, Ева, Елимаръ, Хартвигъ. На Графа му става злѣ. Елимаръ се отказва да го поддържи въ припадѣка му. Графътъ разбира измѣненето на Елимаровитѣ отношения подиръ фалиранieto, собира силитѣ си и излиза самъ. Елимаръ се обяснява съ Ева. Исква, за да я не напустне, тя да остави миналото си и да принадлежи исклучително нему единия. Тя се съгласява. Шумъ отъ приближающитѣ се Хартвигови работници. Дирѣктъ Хартвигъ съ закарвания. Хартвигъ трѣгва да отиде при работницитѣ, гоститѣ припрѣчватъ нхтя. Той насилъ. Ева трѣгва подиръ му. Елимаръ я прѣдупреждава, че ако тя послѣдва подиръ Хартвига, то ще бѣдѣтъ раздѣлени. Ева казва: „раздѣлени“ и послѣдва бързишкомъ Хартвига.

Дѣйствие II. — Кжцата на Хартвига. Ева и майката на Хартвига доказително една на друга хвъргатъ думи. Майката нахвъртва на Ева за катастрофата подиръ получаванieto на фаталната телеграма и за трѣбването на Графа; тя натяква на Ева, че Графа поврѣдилъ Хартвигу; Ева ѝ отговаря, че въ замѣна на това, тя се е уженила за сина ѝ. Спорътъ се отнася и въ заискванията имъ върху Евината три-годишна дъщеря Лиличка; и двѣтъ се отнасятъ къмъ нея, за да си злословѣтъ една съ друга, никакъ не въспитателно. Доказва си Хартвигъ отъ работа въ бюрото и по говора и настроението на жена си и майка си, угажда сирѣчъванието имъ. Исква да изгладѣ работата. Распитва ги. Нови нападки. Той моли Ева, да отскотна на майка му и да не става причина, щото да прѣстане да бѣде добръ синъ. Ева е съгласна да трѣпи. Майката на Хартвига, заявява, че ако е тя причината да се нарушава домашний миръ, то тя ще остави тая кжца и съ думитѣ „майка ти пакъ ще остане“ излиза. Въ време на това поставяние Хартвига между два огъня, майката и жената, майка му между другото, иска да намеки Хартвигу и това, че ужъ Ева не е още забравила Елимара. Когато майка му си излѣзва Хартвигъ и Ева даватъ думи да пазѣтъ да не дразнятъ старата, а заедно съ това, разбира се, да не нарушаватъ домашния миръ. Хартвигъ съобщава, че днесъ, тъкмо подиръ 4 години, ще имъ дойдѣтъ на гости старитѣ имъ приятели; той се распоредилъ за яденieto, отива да съобщи това на майка си и да покани машиниста си Леонардъ. Мръква се, Ева мечтае. Гоститѣ почватъ да прѣбждатъ. Първа доказва Г-жа Дюрте (Хемпелъ по мъжъ), която послѣ обикновенното какво-има, какво-нѣма и други женски дърдорения съобщава на Ева, че тая вечеръ у тѣхъ ще доде единъ знатенъ господинъ, койго вече се билъ справилъ за Ева у сдугинята. Ева я жегва въпроса на Г-жа Дюрте: „можете ли да познаете, кой е той?“ И когато Г-жа Дюрте отива да поднесе поздравленията си на Хартвиговата майка, Ева, при тропанieto на вратите,

пада въ такова положение, при инстинктивното прѣдусещание, че това е Елимаръ, щото иска да бѣга, иска да прогони мисълта си за Елимара.... спомня мъжъ.... дѣте.... миналото и при третето хлопанне безъ да се обрѣща къмъ вратитѣ казва! „За Бога.... влѣзъ!“....

Елимаръ (още на вратитѣ). Тукъ ли живѣе Г-жа Хартвигъ?... Ева!

Ева. (Безъ никакво движение).

Елимаръ. (Влиза, затваря вратата, хвърля си шубата). Не ме ли познавашъ?

Ева. (бавно го поздравлява съ движение).

Неловко иложение и за двамата. Отривистото говорение слѣдъ паузи. Елимаръ иска да я върне въ времето на миналото. Посочва ѝ положението въ което се намира. Тя му отговаря, че е забравила свѣта и му заявява, че тя като е намѣрила своето огнище, не е за съжление, както и за това, че носи прости дрѣхы и че е станала жена на единъ гражданинъ и е сама гражданка. Елимаръ ѝ казва, че тя не съзнава положението, въ което се намира, че тя си.... Тя пита съ какво правотъ говори тѣй? Той и намѣква за първата любовъ; когато тя му напомня да чака мъжа ѝ и прѣдъ него да ѝ говори. Той продължава. Ева се раздражнява. Елимаръ става страшенъ. Той докача Ева. Тя спокійно и съ достоинство го моли да не става причина да търси спасение въ извикване на чужда помощъ.... Послѣдва мълчание..... Елимаръ иска да си трѣгне: сили се, но не може. Отива до вратитѣ, поврѣща се, застава срѣщу Ева и я пита: „щастлива ли си?“ Тя иска да го увѣри, че е щастлива, но когато той ѝ опишва що е прѣгилъ и се кае, че е причината на всичко и че той за това сега страда, тя се излѣгва и му се признава че е нещастна, като му казва: И ти си нещастенъ? (И ти ли си нещастенъ? к. н.), но сеща се и отрича казаното, оплаква, се че тя била спокойна, а той дошелъ да смущава духътъ на спокойствието ѝ.... „Но знай, казва тя, жената на Хартвига не е отъ ония съпруги и майки, сърдцето и свѣстѣта на които можѣтъ да се подадѣтъ на такива искусствни примамки. (иска да се отдалечи, заливта).

Елимаръ и напомнюва миналото, тя се поколебава и съ думитѣ: „позоръ, позоръ! позоръ!“ полита съ задавенъ вѣтъ къмъ него. Той ликующъ я хваща въ обятията си. Тя се освобождава. Кае се. Пжди го, Елимаръ си отива, като ѝ казва, че това що е сторила, не е грѣхъ. Тя се пита що да прави?... Рѣшава да съобщи всичко на мъжа си. Чува какъ Доротея приспива дѣтето ѝ, трѣгва да отиде при дѣтето си, но пада съ отчаенъ вѣтъ на земята.

(Слѣдва).

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ

Умъ и Енергия, характеристика изъ живота на великитѣ хора отъ С. Смайлъ. Издание на книжовното дружество „Прѣсвѣта“ въ гр. Ст. Загора. 52 ст. п. 40 ст. 1—3

Получени въ редакцията, освѣтъ горнята — и слѣднитѣ:

Слъжъ, год. II. кн. XII и XIII. — Варна. — полумѣсечно списание за економия, земледѣлие и скотоводство. Цѣна 8 лева.

Животъ мѣсечно научно-литературно списание. Год. I, кн. V. п. 6 лева. Сливенъ.

Годишенъ отчетъ на Пловдивската дър. дѣвическа гимназия. 1896/97 г. Пловдивъ.

Отчетъ на Кюстендилското държавно педагогическо, трикласно и образцово училище. 1897 г. София.

Домашенъ Приятель Год. X брой 2. — Год. цѣна 4-50 л. Издава Българското Евангелско дружество. — София.

Българска Збирка. Год. V. Книга III. Цѣна 10 л. — Пловдивъ

Младина. VII, книжка VI. Цѣна 2 л. Казанлъкъ.

Васня

»Всѣко зло си има и свое добро,
Това изисква и самото естество«
»Тѣжко и горко на тѣзи дѣвственни народи,
Мѣжду които се намиратъ доктринари
— изроди «!!!!

Вълкътъ станалъ овчаръ!

Вълкътъ, като добилъ случайно, единъ малкъ достѣпъ помѣжду овцетѣ отъ едно съсѣдно стадо, мислѣше, че е необходимо да се снабди съ една лисича кожа, за да прѣобразява по фигурално „ужъ“ скромната си личностъ. — Намислено свършено: незабавно той се преоблѣкълъ въ овчарски дрѣхы, нарамилъ единъ опанджакъ, и се прѣобразилъ на пастиръ съ единъ кривакъ, като незабравилъ същевременно и гайдата си.

За да сполучи окончателно въ лукавството си, Той пожелалъ даже да има върху калпака си слѣдующия громъкъ надписъ:

„Азъ съмъ титулярния Яко,

Вѣрния пазачъ на туй стадо“!!!!

Личността му така прѣобразена и гуждайки прѣднитѣ си лапи върху кривака, Яко — Сико фантътъ (Мошеникъ) се доближилъ явашъ, явашъ до стадото.

Яко сжщия Яко, прострѣнъ върху мѣкичка моравъ спѣше тогава и сънуваше едни сладки сънища; кучето му спѣше сжщо; така сжщо и неговата свирка стоѣше въ бездѣйствието. По голѣ-

мата частъ отъ овцетѣ спѣхъ безгрижливо. Лице-мѣртътъ ги остави на рахатъ, и, за да може да закара овцетѣ до сварталището си, нему се искаше да притурѣ и словото къмъ униформата си, защото, така натѣкменъ, това нѣщо му се чинеше като условно за пълната сполука въ лукавството си. Обаче за жалостъ! това именно му развали цѣлата работа: Той, като не можѣ да поддържава гласѣтъ на овчара, откри се цѣлата му адска тайна. При този пестетвенъ тонъ, овцетѣ, кучето, овчарѣтъ, съ една дума, всичкитѣ се разбудихъ — горкия вълкъ, видѣйки тая скандалиозна тревога, се забърка така чрѣвъ опанджака си, че не можа да избѣга, нито да се защищава. —

Нравоучение: По този сжщия начинъ се улавятъ много лѣсно нѣкои си двуножни човѣчески сикофантѣ — доктринари, защото който се е родилъ вълкъ отъ естество, и дѣлата му непрѣменно ще бѣдѣтъ крѣвожедни-вълчешки.

„Принципъ необоримъ отъ самата природа.“

Руссофилскій доктринаръ

Незаемотливъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

До редактора на В. „Бдителъ“ копие В. Плѣвенски гласъ“

Въ брой 32 на вѣстника Ви е напечатено едно антрифиле въ което съобщавате, че ний заедно съ брата си и други сме отнесли тѣлото на убитото, на 7-й Дикември момче, криле сме го, мѣчили сме го и най послѣ оставили подъ долапа на воденицата на Бр. Бояджиеви.

Прѣди всичко, явяваме Ви, че това Ви съобщение е лжовно, никакво участие въ укриванieto на убитото дѣте Йото Коцовъ, не сме вземали. Желателно би било да попровѣрявате фактитѣ, а не да гошавате, читателитѣ си съ такива не бивалици. Ако сте взели за правило да пишете въ вѣстника си всевъзможни лжжи и то за хора, които Ви не симпатизиратъ, то е другъ въпроса, нъ знайте обаче, че не твърдѣ ефтино ще Ви струватъ съобщения, които нпщо общо съ истината нѣмѣтъ.

За наклеветѣванието ни, поискахме удовлетворение отъ прокорореския паркетъ.

Въ антрифилето ни наричате православни народняци. Явяваме Ви, че ний считаме за гордостъ да принадлежимъ къмъ народната партия, и бихме били убедени, ако ни наречехте стамболисти — клеветници, каквито сте Вий.

с. Жленъ
18 Февруар. 1898 г.

Съ почитание:
Ст. Стояновъ.

ОВЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 1438

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 денъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти именно:

1) Кжца едноетажна въ с. Писерово, построена отъ простъ дървенъ материялъ и керпичъ покрита съ кермиди, обемъ 7-80 на 5-60 по 2-40 кв. м. двѣ отдѣления съ дворъ 1 дек. оцѣн. 140 лева.

Продаваемий имотъ е собственъ на Пако Рамадановъ, отъ с. Писерово, продава се по искътъ на Георги Славчовъ, отъ гр. Плѣвенъ, сжстоящъ отъ 114 лв. 80 ст. лихвитѣ и др. разноски, по испълн. листъ № 4624 отъ Плѣв. Мир. Сждия.

Разглеждане книжката и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ и ч. въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ 25 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ 2—31—2

№ 1023

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣтъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ

1) Кжца въ с. Пърдилово, Махлата, Трѣстовецъ построена отъ камѣкъ, керпичъ и дървенъ материялъ, покрита съ кермиди, надъ маза на 2 отдѣления дължина 8, ширина 5 1/2, височина 2 метра, съ дворъ 2 декара за 800 лева.

2) Нива мѣстността „Върбановецъ“ отъ 4 дек. оцѣнена за 50 лева. 3) Лозе мѣстността „Трите дървета“ отъ 1 1/3 декара оцѣн. 40 лева. 4) Бостанъ мѣстността „при Чошмата“ отъ 1/4 декара оцѣн. за 15 лева. Горния имотъ принадлежи на покойния Топо Баневъ, отъ село Пърдилово, продава се на основание опрѣделението на Плѣв. Окр. Сждъ, отъ 9 Февруарий 1895 год. подъ № 109 за въ полза на малолетнитѣ.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката на горѣ. Разглежданието книжката може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията.

гр. Плѣвенъ 25 Февруарий 1898 г.

С. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—38—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвенъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 1441

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Единъ копторъ служащи къща за живение въ с. Писерово, отъ простъ дървенъ материалъ и керпичъ покрита съ прѣстъ съ дворъ 1 декаръ 5 ара, оцѣнен. 20 лева. 2) Нива „Мехмедовото“ 4 дек. оцѣн. 20 лв.

Продаваемия имотъ е собственъ на Петръ Вълчовъ отъ с. Писерово, продава се по искътъ на Ст. Славчовъ С-іе, отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 68 лв. лихви и др. разноски, по изпълнител. листъ № 2659, отъ 11 Августъ 1895 год. на втори Плѣвентъ. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—32—2

№ 1443

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующите недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

- 1) 1/2 Нива „Деловето“ 12 дек. 5 ара оц. 62:50
- 2) „ „ „Мен. геранъ“ 16 дек. 9 ара оц. 84:50
- 3) „ „ „Плужовенитъ“ 7 дек. оцѣн. 35 лева
- 4) 0:50 Бранище „Деловето“ 25 д. 3 ара оц. 126:50
- 5) „ „ „Средни връхъ“ 14 дек. оцѣн. 70 л.
- 6) Ливада „Женски долъ“ 12 дек. 5 ара оц. 62:50

Продаваеми имотъ е собственъ на Митю Дичовъ, отъ с. Писерово продава се по искътъ на С. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 121 левъ 90 стот. лихви и др. разноски по изпъл. листъ № 2654 отъ втори Плѣвентъ. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 26 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ 2—33—2

№ 1444

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

- 1) Една втора Нива, Писеровско землище мѣстнота „Деловето“ 12:50 декара оцѣн. 62 лева.
- 2) половинъ Нива същото землище мѣстнота „Манова геранъ“ 16 декара 9 ара оцѣн. 85 лева.
- 3) половинъ Нива същото землище мѣстнота „Плужовинитъ“ 7 декари оцѣнена 35 лева.
- 4) половинъ Ливада същото землище мѣстнота „Женски долъ“ оцѣн. 60 лева 12 декари.
- 5) половинъ бранище мѣстнота „Деловето“ 25 декара оцѣн. 125 лева.
- 6) половинъ Бранище мѣстнота „Срѣдни връхъ“ 14 декари оцѣнена 70 лева.
- 7) половинъ Бранище мѣстнота „Гендоловата градина“ 32 дек. оцѣн. 160 лева.

Продаваеми имотъ е собственъ на Пено Дичовъ отъ с. Писерово продава се по искътъ Ст. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ за 194 лева лихви и др. разноски по изпълнит. листъ под № 1948 отъ 5 Апрельъ 1897 г. издаденъ отъ Плев. Окол. Мирови Сѣдия.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми

гр. Плѣвентъ 26 Февруарий 1898 г.

С. Приставъ М. П. Марчевъ. 2—34—2

№ 1445

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово, именно:

- 1) Нива, Писеровско землище, мѣстнота „Задъ могилата“ 10 декара оцѣнена 50 лева;
- 2) Нива, същото землище мѣстнота „Махмудовото бранище“ 13 декара 5 ара оцѣн. 67 1/2 лева.
- 3) Ливада, Същото землище, мѣстнота „Женски долъ“ 10 декари оцѣн. 50 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Петко Пеловъ ж. отъ с. Писерово, продава се по искътъ на С. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 146 л. лихви и др. разноски по изпълнителни листъ под № 564 отъ 15 Декември 1896 год. на втори Плѣвентъ. Мир. Сѣдия

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелар. ми

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—35—2

№ 1446

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Къща въ с. Писерово едноетажна съ двѣ стай и единъ прустъ отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ кермиди, обемъ 8 на 6 по 2.70 кв. м. съ дворъ

1 декаръ, въ които има и други пристройки служащи за сайванъ и кошове за храна, оцѣнена 200 лева.

Продаваемия имотъ е собственъ на Георги Тодоровъ отъ с. Писерово продава се по искътъ на Стоянъ Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 238 л. лихви и др. разноски по изпълнителни листъ № 1806 отъ 29 Мартъ 1897 г. на Плѣв. Окол. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелар. ми

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—36—2

№ 1447

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

- 1) Копторъ въ с. Писерово, построенъ отъ простъ дървенъ материалъ, покритъ съ прѣстъ служащи за живение съ дворъ 2 декара, оцѣн. 50 лева.
- 2) Нива „Менковски-геранъ“ 5 1/2 дек. оц. 27 л. 50
- 3) Нива „Полето“ 5 дек. оцѣн. 25 лева;
- 4) „ „ „Срѣдний връхъ“ 4 декара оцѣнена 20 л.
- 5) Бранище „Деловето“ 12 декара оцѣн. 60 л.
- 6) „ „ „Койнарски“ 10 дек. 5 ара оц. 52:50 л.
- 7) „ „ „Милманова падина“ 4 дек. 6 ара оц. 23 л.
- 8) Ливада „Тулюво“ 7 дек. 5 ара, оцѣн. 37:50 л.
- 9) „ „ „ „ 5 дек. 4 ара оцѣн. 27 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Цвѣтко и Гено Пенони, отъ с. Писерово, продава се по искътъ на С. Славчовъ С-іе, отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 496 лева 60 ст. лихви и др. разноски, по изпъл. листъ на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—37—2

№ 1176

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ въ Плѣвентското землище, а именно:

- 1) Едно лозе мѣстнота „Бъчвата“ отъ 2 декара и 7 ара, за 50 лева. —
- 2) Нива въ мѣстнота „Бъчвата“ отъ около 5 декара, за 20 лева. —
- 3) Лозе въ мѣстнота „Буковскитъ“ отъ два декара и 7 1/2 ара, за 35 лева. —

Горний имотъ принадлежи на покойния Андрѣя Ивановъ отъ гр. Плѣвентъ не е заложенъ продава се по вѣзисканieto на Георги Георгиевъ отъ гр. Плѣвентъ за 436 л. 21 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1585 на Плѣвентский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 28 Февруарий 1898 год.

Дѣло № 731/96

С. Приставъ Ир. А. Гърковъ

2—39—2

№ 843

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Орѣховица именно:

- 1) Нива „Ченгене Сарай“ 2 дек. оцѣнен. 30 лв.
- 2) Нива „ „ 9 дек. 5 ара оц. 142:50
- 3) „ „ „ 8 „ 2 „ „ 123 лв.
- 4) „ „ „ 3 „ 2 „ „ 48 лв.
- 5) „ „ „ 5 „ 8 „ „ 87 лв.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Петъръ Рашовъ отъ с. Орѣховица продава се по искътъ на Нино Христовъ отъ с. Орѣховица състоящъ отъ 259 лв. 80 ст. лихви и др. разноски по изпъл. листъ № 891 отъ 15 Мартъ 1896 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцел. ми.

гр. Плѣвентъ 5 Мартъ 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—40—2

№ 1775

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ Орѣховското землище именно:

- 1) Ливада, Орѣховско землище мѣстнота „Калето“ 26 декара оцѣнена 300 лева.
- 2) Нива същото землище мѣстнота „Царевецъ“ 9 дек. оцѣнена 100 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Цано Тодоровъ отъ с. Орѣховица продава се по искътъ на Крже-то Върбановъ отъ с. Шумене Тетевенска Околия състоящъ се отъ 1000 лева лихви и други разноски по изпълнит. листъ под № 6048 отъ 30 Августъ 1897 г. на Плѣв. Мировий Сѣдия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцел. ми.

гр. Плѣвентъ 5 Мартъ 98 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ 1—41—2

№ 1773

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣст-

никъ“ ще продавамъ по втора продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Комарово.

1) Нива „Мъжковица“ 5:2 декара произволна цѣна;

2) Нива „Търнищата“ 9:6 декара произволна цѣна.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Видотъ Цвѣтковъ отъ с. Комарово продава се по искътъ на Плѣ. Зем. касса за искъ 140 лева лихви и др. разноски по изпълнителни листъ под № 3868 отъ 27 Ноември 1895 г. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канц. ми.

гр. Плѣвентъ 5 мартъ 1898 год. 1—42—2

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 1774

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Мхедене а именно:

- 1) Къща въ с. Мхедене отъ простъ дър. материалъ покрита съ кермиди обемъ: 12 мет. дълъга 5 широка и 2 метра висока съ дворъ декара оцѣнена 60 лева.
- 2) Нива „Бръстака“ 3 дек. 2 ара оцѣн. 35 лв.
- 3) Нива „Пангала“ 1 дек. оцѣн. 10 лева.
- 4) Нива „ „ 3 „ 30 „
- 5) Нива „Чакъровото бранище“ оцѣн. 70 л. 7 дек.
- 6) Нива „Долна соватъ“ 5 дек. оцѣн. 50 лева.
- 7) Ливада „Елията“ 3 дек. 5 ара оцѣн. 70 лв.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Еремия Иотовъ отъ с. Мхедене продава се по искътъ на Никола Игнатовъ отъ гр. Плѣвентъ състоящъ се отъ 524 лева лихви и др. разноски по изпълн. листъ № 2154 отъ 15 Юлий 1898 год. на Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцел. ми.

5 Мартъ 1898 год. гр. Плѣвентъ.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—43—2

№ 1848

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по втора продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ „Земл. на с. Д. Дѣбникъ“ именно:

1) Нива „Д. Дѣбнишко“ землище мѣстнота „Милинъ кладенецъ“ 12 декара цѣна произволна.

Продаваемия имотъ е собственъ на покойния Марко Пѣвентъ отъ с. Д. Дѣбникъ за искъ 69 лева, лихви и др. разноски по изпълнителни листъ № 1695 отъ 28 Мартъ 1894 год. на Плѣвентъ. Окол. Мир. Сѣд.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцел. ми.

г. Плѣвентъ 5 Мартъ 1898 год. 1—44—2

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 1772

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующий недвижимъ имотъ въ канцеларията си а именно:

1) Къща въ с. Дол. Дѣбникъ „Боженска махла“ двоетажна отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ кермиди, обемъ: 10-метр. дълъга 7 широка и 3:50 мет. висока съ дворъ 2 дулюма, оцѣн. 750.

Продаваемия имотъ е собственъ на Христо Гетовъ и Моца Витаница настойница отъ с. Д. Дѣбникъ не е заложенъ никому, продава се по искътъ на Дуно Пенонъ отъ с. Дѣбникъ село, състоящъ отъ 390 лева, лихви и др. разноски по изпълнителни листъ № 5078 отъ 22-й Ноември 1894 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелар. ми.

гр. Плѣвентъ 5 Мартъ 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—45—2

№ 1612

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ Вълчи трѣнското землище именно:

1) Една нива въ мѣстнота „Катерешка туфа“ отъ 10 декара оцѣнена за 70 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ. Имота е собственъ на Цачо Панковъ отъ с. Въл. Трънъ не е заложенъ никому продава се за удовлетворение искътъ на Михалъ Данковъ отъ Въл. трѣнъ отъ 115 лева по изпълнителния листъ № 677 отъ първи Плѣв. Мир. Сѣдия.

гр. Плѣвентъ 5 Мартъ 1898 г. 1—48—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1613

Извѣстиямъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Вълчи Трънъ именно:

- 1) Нива на Пординския пѣтъ 11 декара 3 ара оцѣнена 35 лева.
- 2) Нива на гроба 5 дек. 4 ара оцѣн. 18 лева.
- 3) Нива „Житата“ 4 декара 4 ара оцѣн. 14 л.
- 4) „ „ пешатски пѣтъ 8 дек. 8 ара оц. 28 л.

Имота е собственъ на Илия Иочковъ не е заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Михалъ Данковъ с. Въл. трѣнъ отъ 250 лева по изпъл. листъ.

гр. Плѣвентъ 5 Мартъ 1898 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ. 1—47—2

Печатница на Вр. Ст. Бояджиеви—Плѣвентъ

